

Emlékezés

Nagy Gáspár – 70

A 2007-ben elhunyt kiváló költőre, Nagy Gáspárra emlékezünk, aki idén lenne 70 éves – és akit már életében legendássá tett két verse (*Öröknyár: elmúltam 9 éves, A Fiu naplójából*), amelyekben nyíltan szembe mert fordulni a hatalommal.

Nagy Gáspár életművéről – mely persze messze túlmutat a két említett emblematicussá vált alkotáson – munkásságának legjobb ismerőjét, Görömbei Andrást idézzük:

„Költészete a tragikum és irónia, a megrendültség és az ítélkező játék különleges szintézise. Lírai személyiségének erkölcsi, magatartásbeli alapelvei kikezdetlenek, történelmi, kulturális és kultikus erőforrások biztosítják érvényességüket. Költői látásmódja a magyar líra metaforikus hagyományához kapcsolódik, de koranalízisét sokszor játékosan, a posztmodern számos elemét is kamatoztatva végzi. Egyéni szóösszetételei, gazdag jelentésű intertextuális játéka, szállóigévé vált tömör ítéletei egyszerre tanúsítják erkölcsi igényességét és szemléleti nyitottságát.

Verseiben a politikai és morális ítélet az esztétikai érték részévé tud válni. Költői világának belső biztonsága, szinte szakrális nyugalma van, miközben érzékeny látéleletet készített a diktatúrától és készíti a rendszerváltás bonyolult jelenségéről éppúgy, mint a személyiség »egyenestartásá«-nak igényéről.

Az összetett esztétikai minőség és etikai szigorúság mellett külön értéke művészetének a folyamatos cselekvő történelmi jelenlét, az emberi sors és benne a magyarság élete alakulásának éber figyelése és megítélése, tamuskodás a háttérbe szorított értékek mellett, az intenzív szellemi tájékozódás, a példászerű nyitottság.

Verseiben egy szakrális tisztaságú és az etikai magatartást minden körülmények között vállaló költő ítéli meg a kort, amelyben él. Különlegesen gazdag magyar költői hagyományt mozgósít, nagyon sok elődjét és pályatársát szólítja meg verseiben, hogy a szellem és erkölcs tisztá értékeinek táborát szervezzék. Esszéinek közel ezer lapot kitevő

*két köteté is a szakmai tájékozottság, érzékenység és a közösség-
rasztó figyelem példászerű talál-
kozása.”*

Nagy Gáspár és Görömbei András
a Képes Géza Városi Könyvtárban (2006)

Nagy Gáspár és Görömbei András dedikál
(Mátészalka – 2006. május 5.)

